

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 9. szám

Ara: 50 fillér

Szombat, 1958. január 11.

Százezrek kísérték utolsó útjára dr. Petru Grozát, a román nemzet halottját

Bukarest. Pénteken reggel 8 órakor Justinian patriárka, a román görögkeleti egyház vezetője megkezdte a gyászszertartást a köztársasági palota hatalmas termében.

A gyászszertartáson jelen voltak a párt és az állam vezetői. Megjelentek az egyházi szertartáson a nagy nemzetgyűlés elnökségének és a kormánytagjai, valamint a dr. Petru Groza temetésére érkezett külföldi küldöttségek és a Bukarestben akkreditált diplomáciai képviseltek tagjai.

Felsorakoztak a temetésen részvevő katonai alakulatok és a fegyveres munkásgárdák egységei. Csakhamar benépesedett az egész tér, de megtekintett gyászruhás nőkkel és férfiakkal a tér felé vezető utcák is.

Mindegyik egyház nevében hangzottak el gyászbeszéd: magas egyházi méltóságok vettek végbúcsút híveik nevében dr. Petru Grozától.

Kilenc óra után 10 perccel befejeződött az egyházi szertartás. A termet ismét a gyászindulók szomorú hangja töltötte be. Csendben váltották egymást a díszőrségek és a katonai őrségek. Díszőrséget álltak a temetésre érkezett külföldi küldöttségek is.

Ott voltak Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, dr. Münnich Ferenc, a Magyar Népköztársaság forradalmi munkás-paraszti kormányának első elnökhelyettese és Keleti Ferenc, a Magyar Népköztársaság bukaresti nagykövete, akik a magyar nép kegyeletét rótták le dr. Petru Groza ravatala előtt.

Kilenc óra 58 perckor az utolsó díszőrségben részvevő párt- és államvezetők vállukra emelték a koporsót és kivitték a köztársasági palota

előtti térére. A koporsót az elhunyt családtagjai követték.

Pontosan 10 órakor felhangzott a Román Népköztársaság himnusza. A palota előtt gyászlobogós katonai díszőrség tisztegett. Megkezdődött a Köztársasági téren a dr. Petru Groza emlékének szentelt gyászgyűlés.

Ebben az időpontban az ország minden vállalatában és intézményében a kegyelet jeléül három percre beszüntették a munkát, a szirénák minden üzemből, minden mozdonyon, minden folyami és tengeri hajón szóltak, a városokban pedig egy percre megállt a forgalom.

A himnusz elhangzása után Gh. Gheorghiu-dej, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének első titkára mondott búcsúbeszédet.

A Köztársaság téri gyászgyűlés után elindult a gyászmenet a Gheorcea katonai temető felé.

(Liebmann Béla felvétele)

Ma:

Bulgaryin üzenete Eisenhowerhez és Macmillanhoz

Szegedi kabátok Brüsszelben

Jugoszláviai emlékek

„Zenés hónap” a színházban

Heti rádióműsor

AZ AUTÓ-KÖRHÁZBAN

„gyógyítják” a munkában lebetegedett nagy tehénerősököt. Szegeden a XI. Autójavító Vállalat munkásai hozták rendbe a sérült motort, kopott csapágycsapat, ügyesen megfoltozták, újjávarázsolták az elavosodott karosszériákat is.

Képünkön az üzem egyik legjobb karosszéria-lakatosa éppen azt vizsgálja: hogyan lehetne megfoltozni a repedt vezetőfülkét — úgy, hogy jó is legyen, meg »csinos« is?

Ujabb 300 csökkent munkaképességű dolgozónak nyílik munkaalkalom idén a Fonalmentőben

Idén fejezik be az egymillió építkezést — Ismét nyolc mechanikai szövőgép — Hamarosan indul az új konfekciórészleg — Tekintélyes nyereségrészesedést várnak

Négy esztendővel ezelőtt 27 világtalan kezdte meg a munkát a Fonalmentő Vállalatnál. Ma közel 300 csökkent munkaképességű dolgozó talál itt egészséges és fizikumához illő kereseti lehetőséget. A városi tanácsnak ez az üzeme így

teljesíti évről évre igazi hivatását: visszavezeti a társadalomba azokat, akik testi fogyatékoságuk miatt elvesztették önbizalmukat és mások segítségére szorultak.

Az üzem társadalmi gondoskodásunk egyik legszebb szimbóluma. Négyévi fejlődése során sok támogatást kapott a vezető pártforumoktól és a városi tanácstól, s ezt a messzemenő segítséget napjainkban sem nélkülözi.

Jelenleg is épül a modern, új üzemépület — egymillió költségen.

Már az ellenforradalom előtt megkezdtek ezt az építkezést, de az események megakasztották a munkát, s így csak az év közepére adják át rendeltetésének az emeletes üzemházat.

Sok régi bajra hoz ez orvosságot, de ezek közül is talán a legfontosabbat említjük: végre megoldódik a munkások szociális ellátása. Eddig nem volt ebédjük, és a fürdőt is más célra kellett használniuk. Emellett természetesen lehetőség nyílik egyes részlegek bővítésére és összevonására is. Bővítés szempontjából a szövő- és kötőrészleg jön sorba első helyen.

Az idei üzemfejlesztési tervben szerepel újabb nyolc mechanikai szövőgép munkába állítása is.

Legfontosabb és legjelentősebb mégis a hamarosan induló új konfekciórészleg,

hiszen ez lesz leginkább hatással a munkáslétszám további növelésére. Még januárban megszerveznek egy 25-ös létszámú, kizárólag csökkent munkaképességűekből álló bedolgozó csoportot, amely női és férfi alsőruhákat, pizsamákat, kötényeket, és egyéb könnyűkonfekciós cikkeket készít. Ezt a részleget, a tervek szerint, 1958-ban tovább erősítik, olyformán, hogy

év végére 300-ig emelkedjék a konfekciós bedolgozók létszáma.

Oriási eredmény lesz ez a vállalat életében, hiszen egyik évről a másikra megkétszereződik a hasznos munkában foglalkoztatott csökkent munkaképességű dolgozók száma.

Nagyarányú változásokat ígérnek ezek az intézkedések az üzem gazdaságilag is hasznos tevékenységének növelésében. Igaz, hogy az üzem nem nyereségre épült, hanem messzemenő szociális küldetése van, mégsem közbömbös, hogy az itt dolgozó emberek a gondoskodásra a

tőlük telhető igyekezettel válasszhatnak.

Az elmúlt gazdasági évben például a számukra kiadott termelési tervet jóval túlteljesítették, az adott költségintézet alatt.

Fredményes munkájuknak, csodálni való igyekezetüknek sok köze van ahhoz, hogy a kormány rendelete értelmében, többletgyártásuk után, tekintélyes év végi részesedést is kapnak.

A vállalat vezetői — az üzemi pártszervezet, a tanács és a vezető pártszervek segítségével — természetesen

továbbra is állandóan feladatuknak tekintik újabb és újabb munkaalkalmak felkutatását.

Ezáltal ismét olyan embereket juttatnak adottságaiknak megfelelő munkához és keresethez, akik korábban nem találták helyüket az életben.

A rekonstrukció folyamán új üzemegységet adtak át a Szegedi Kenderfonóban

A kapitalizmus idején fejlődött jelentős gyárrá a Szegedi Kenderfonó. A műszaki fejlesztés azonban nem felelt meg a termelés megnövekedett követelményeinek és az anyagok ide-oda szállítása sok időt és munkaerőt vett igénybe.

A felszabadulás után az átszervezési folyamatok ezt a hibát igyekeztek kiküszöbölni. A munkafolyamatok gyor-

sítása és zökkenőmentessé tétele a gépparkok átcsoportosítását szükségzerűen sürgette.

Tegnap a fenti folyamatok jelentős állomásához érkezett a Szegedi Kenderfonó gyár. Az Építésügyi Minisztérium Csongrádmezei Építő Vállalata befejezte az 1956 májusában elkezdett emeletes üzemegység építését és megtörtént a műszaki átadás. Az új üzemegység a géppark je-

MA ESTE: KISZ-karnevál

A »hercegi pár« ma este pontosan nyolc órakor a Hungáriában, a várva-várt KISZ-karnevál »hódolat-tal« köszönti »alattvalóit« és ünnepélyes külsőségek közepette megnyitja a bált. Elfoglalják helyüket trónusikon, majd a Szegedi Kenderfonógyár huszonnégy tancosa eljelíti a palotát, s ezzel a nyitótáncal megkezdődik a karnevál.

Tíz órakor kerül sor újra a Szegedi Nemzeti Színház művészeinek műsorára. Balázs Éva, Bányász Ilona, Horváth Anna, Gémesi Imre, Iván József és Károlyi István több mint egy órán át tréfás jelenetekkel, magán- és énekszámokkal szórakoztatják a karneválon megjelenteket. Ejjékor vidám táncverseny lesz: a fakanál-tánc győztese és a sörösvéggek között hibátlanul, legszébben táncoló pár egy-egy üveg bort kap. Ejjél után 2 órakor mutatják be a jelműverseny győzteseit, 3 órakor hirdetik ki a tombola nyertesét és hajnali 4 órakor a zenekar a Rákóczi-indulóval jelzi: véget ért a KISZ-karnevál.

A mulatság azonban még hátra van — jó szórakozást a szegedi fiataloknak, akik a bevétel jelentős részét nemcsak célra, a szegedi szabadtéri játékok javára ajánlották föl.

Több mint jelkép

Az idős és a fiatalabb kommunisták, sőt még a járnitűdö betegek is részt vesznek azokon az ünnepélyes taggyűléseken, amelyeken az új párttagsági könyveket osztották ki. Ez a fontos munka — az MSZMP Központi Bizottságának határozata értelmében —, Szeged és a szegedi járás pártalapszervezeteiben zömmel már megtörtént. Négy nap múlva, január 15-ig a szegedi pártalapszervezetek tagjai és tagjelöltjei is kézhez kapják a pirosfedelű könyvecskéiket. Ebben a munkában sok pártaktivista vett részt és a munkásmozgalm veteránjai is odaadón tevékenykedtek.

A taggyűléseken, amelyeken az új párttagsági igazolványokat adták át, nemcsak a külsőséges díszítés, hanem elsősorban a taggyűlések tartalma, az ott elhangzottak tették ünnepélyessé. A pártvezetőségek beszámolóit felmérték azt az utat, amelyet az adott alapszervezet az ellenforradalom után megtett. A küzdelmeket, az eredményeket. Egyben azonban a jelen és a holnapok tennivalóira is gondoltak. Feladatokat jelöltek meg a helyi adottságoknak, viszonyoknak megfelelően, — az MSZMP országos párttervezetetének határozata alapján.

A tagkönyvkiosztó gyűléseken számos megkapó mozzanat volt. Több helyen a kiszisták küldöttsége kereste fel a taggyűlést és a kommunistáknak égőpiros szegfűket adták át. S a munkásmozgalm ősz veteránjainak megbecsülését fejezte ki az is, hogy nekik adták át legelőször a tagsági könyvet. Szőregen több, volt MDP-tagot is elhívtak az ünnepi gyűlésre, ahol azok meghatódottan mondtak ezért köszönetet.

A párttaggyűléseken felszólalások hangzottak el arról is, hogy a párttagsági könyv több mint jelkép. Igaz — hogy jelképesen —, a párthoz való tartozást fejezi ki. Am elsősorban kötelességeket jelent. Rendíthetetlen hűséget a néphez. Szerénységet. Erőt és időt nem kimélő tevékenységet a dolgozó emberek még derűsebb életéért. Lényegében ezeket a gondolatokat mondotta el például a Szeged rókus pártalapszervezet taggyűlésén a párt egyik ifjúsívű öreg harcosa, Keresik bácsi. Nagy idők tanúja ő is. A nehéz években is becsülettel vallotta ő is — mint annyi sokan mások —, a marxizmus-leninizmus igazságait. 1905 óta párttag.

A Magyar Szocialista Munkáspárt tagjai az ünnepi tagkönyvkiosztó gyűléseken városban és falun egyaránt kifejezésre juttatták, hogy vállalják a kötelességeket, életükkel, munkájukkal és magatartásukkal hűek lesznek, a nekik oly drága piros könyvecskéhez. S vigyáznak arra, hogy a párt becsületén, tisztaságán ne essék csorba. Ha esetleg egy párttag méltatlan erre a címre, akkor a leghatározottabban kirekesztik a kommunisták családjából.

A kommunista munka nyomán, a szavak és a tettek egységével, a tényekkel nőttön nő a bizalom és a megbecsülés. A zömmel már lezajlott ünnepélyes tagkönyvkiosztó gyűléseken ezekről is szó esett, de nem hivatkozásokból, elbizakodottságból. Azért beszéltek róla, hogy gazdagítsák és általánosítsák a jó tapasztalatokat; hogy tovább erősödjék a párt és a dolgozó emberek kapcsolata; hogy a párttagok és a pártönkivüliek együtt növeljék a szocialista építés eredményeit, amely egyet jelent az ember még könnyebb életével.